

slaa, at skulle vi endelig ikke kunne slippe for Visitationspligten, skal den iværksættes over for alle.

Der er fra Ministerens Side — og det er tiltraadt af Flertallet — foreslaaet en Forhøjelse af Pensionen til en afgaaet Lodsinspektør, Kommandør Holbøll, hvem der tilkommer en Pension paa 2,228 Kr. 89 Ø. Nu skal denne Pension forhøjes saaledes, at han faar 3,000 Kr. i alt. Vi have fra Mindretallets Side ikke villet gaa med hertil. Denne Mand er i sin Tid udraadt af Søværnets Tjeneste og bleven Lodsinspektør i Kjøbenhavn, d. v. s., at han er gaaet over i en Stilling, som er langt bedre lønnet end den Stilling, han havde som Officer. Jeg kender ikke hans Indtægt, men der oplyses her i Skrivelsen, at hvis han skulde have Pension efter den Indtægt, som han har haft som Lodsinspektør, vilde han faa 3,635 Kr. i Pension. Vi kunne deraf slutte, at han har haft en Indtægt af over halvsjette Tusinde Kroner. Jeg kan ikke indse, at der, naar en Mand fratræder en Stilling og gaar over i en langt bedre lønnet Stilling og alligevel bevarer den Pensionsret, som han havde erhvervet sig, den Gang han traadte ud af sin første Stilling, er nogen Grund til, at hans Pension skal forhøjes med 706 Kr. 86 Ø. Jeg kan ikke lade være at gøre en Sammenligning mellem denne Bevilling paa 706 Kr. til denne Mand og en Bevilling, som vi have under Ministeriet for offentlige Arbejder. Der drejer det sig om at forhøje Daglønnen for nogle Mænd og Kvinder ved Frederiksborg Slots- have med 50 Ø., og det vil ogsaa blive 700 Kr. om Aaret. Men der ere Rollerne byttede om, der er det Flertallet, som siger nej, og det er min ærede Partifælle fra Aarhus og jeg, som sige ja. Jeg synes, der i disse to Sager ligger et meget vidt forskelligt Syn paa, hvad der bør forhøjes og hvad der ikke bør forhøjes her paa Finansloven. Hvor Talen er om at yde 50 Ø. i Dagløn til en Mand, som kun har 2 Kr. 50 Ø. om Dagen, og en Kvinde, som kun har 1 Kr. 50 Ø. om Dagen, er der ingen Pengè, der skal der spares, der er det, at den Sparsommelighed, som den ærede Finansminister opfordrede saa stærkt til, praktiseres, der har man ikke Raad til det. Men her, hvor vi skulle forhøje en Pension, som dog maa kaldes meget anstændig — mellem 2,200 og 2,300 Kr. kan man dog meget godt leve af — sætter man alle Hensyn til Side, saa skal der ikke spares, der er man villig til at ofre. Det er en Politik, som i Virkeligheden

er meget forskellig fra den Politik og den Sparsommelighed, som vi ønske at praktisere.

Jeg glæder mig over det sidste Forslag, som er kommet fra Ministerens Side, nemlig om at bevilge 3,000 Kr. til Undersøgelse af Forholdene i Sejllobet Drogden. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg fremdrog denne Sag ved Finanslovens 1ste Behandling og igen ved Finanslovens 2den Behandling, og der foreligger nu her det lille Resultat, at man er villig til at lade dette Sejlløb undersøge. Det er, synes jeg, ganske sikkert uanstændigt, at man lader et Sejlløb lige uden for vor Hovedstad være i en saadan Forfatning, at Skibe, der ikke ere mere end jævnstore, ikke ere i Stand til at komme igennem uden at lide Havari, og det er ogsaa pinligt for os at se, at man f. Eks. i tyske Søfartsblade ligefrem adværer Skibe imod at gaa denne Vej og opfordrer dem til at gaa de andre Veje, enten gennem den holstenske Kanal eller gennem Flinterenden, saa at de gaa vor Dør forbi. Jeg er derfor glad over, at denne Bevilling kan blive givet, og jeg vil haabe, at den maa føre til, at vi faa et Sejlløb, der er tidssvarende efter Skibenes nuværende Størrelse.

Marineministeren (Johanne): Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds anførte vedrørende den Skrivelse, angaaende Visitationen paa Orlogsværftet, som jeg under 13de Februar 1902 havde den Ære at tilstille Formanden for Rigsdagens Folketing, der derefter fremlagde den til det høje Tings Gennemsyn i Bureauet, skal jeg sige, at jeg lod den tilflyde Ritzaus Bureau sammé Eftermiddag eller Aften, fordi jeg vilde være sikker paa, at den ikke blev forvansket — det vilde jeg være ganske sikker paa og dernæst var det mig om at gøre, at Referatet netop fik det Indhold, det havde. Det, som det ærede Medlem i Dag begyndte med at svare, læste jeg Dagen efter i et Organ, der staar det ærede Medlem meget nær. Det var akkurat af samme Indhold, men et Indhold, som er absolut forkert. I et Tilfælde som dette er det klart, at jeg, særlig naar jeg ikke alene er ny som Minister, men ogsaa ny i Tinget, ikke handler paa egen Haand, men at jeg raadfører mig med mine Kolleger i Ministeriet. Den Vej, jeg er gaaet og Indholdet af den Skrivelse, som jeg har tilstillet Folketingets højtærede Formand, er fuldstændig